

0,40 €

2

FEBRUÁR
2013/2014

TEENS

občasník Gymnázia Myjava

POZOR,
ŽABA NA
VOZOVKE!

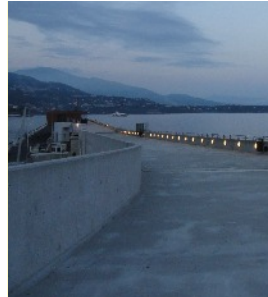
ĎALŠIE KLIŠÉ
ZO SÉRIE

NOVÁ
TRADÍCIA

NÁŠ
NEZABUDNUTELNÝ
VÝLET DO
FRANCÚZSKA

ANGLIČTINA,
FYZIKA,
KÁVENKY

ČOKOLÁDA

OBSAH

4	NAVŽDY SA ZACHOVÁ	7	POZOR, ŽABA NA VOZOVKE!
9	NOVÁ TRADÍCIA	11	ĎALŠIA VZORNÁ REPREZENTÁCIA ŠKOLY
12	ANGLIČTINA, FYZIKA, KÁVENKY	13	NÁŠ NEZABUDNUTEĽNÝ VÝLET DO FRANCÚZSKA
15	PREDSTAVUJEME SA	16	ČOKOLÁDA
20	DCÉRA KNIHY (POVIEDKA NA POKRAČOVANIE: 2.ČASŤ)	23	NÁSILIE V HRÁCH

26 ĎALŠIE KLIŠÉ
ZO SÉRIE

28 ŠPORT

30 TOTO STE URČITE
EŠTE NEPOČULI

Milí čitatelia!

Nadišiel opäť ten čas, kedy Vás srdečne zdravím pri čítaní druhého vydania nášho školského časopisu TEENS. Viac než polovica školského roka je úspešne za nami a nám nezostáva nič iné, len s úsmevom „pretrpieť“ ďalších päť mesiacov. Ak sa Vám mám úprimne priznať, občas mi školský rok pripadá ako rok prázdnin prerušený zopár hodinami presedenými v škole. Len čo prídeme v septembri do školy, čakajú na nás jesenné prázdniny, hneď nato (s trochou šťastia) napadne sneh a my nemyslíme na nič iné, ako sú vianočné prázdniny a zimné radovánky. Po Vianociach nasleduje akciami nabitý január a polročný prázdninový deň. Potom, ako všetci vieme, prídu jarné a veľkonočné dni pokoja. Vždy sa sem-tam vyskytne nejaký ten deň nečakaného voľna a letné prázdniny sú opäť na dosah. Neviem, či som sama, ale takto sa mi javí školský rok. Hoci sa my žiaci usilovne učíme a naplňame svoje mozgové bunky vedomosťami, zaslúžime si predsa prázdniny, ako sa patrí. No čo poviete, nezdá sa Vám, že toho voľna máme až príliš?

LUCIA

NAVŽDY SA ZACHOVÁ

Známa pesnička ešte známejšej slovenskej skupiny nesmie chýbať ani na jednej udalosti, ktorá sa vryje do pamäti každého maturanta. Navždy sa zachová v pamäti stužková... Takto hovorí o maturantskej slávnosti text kapely Elán, a myslím si, že doslova zachytili atmosféru každej stužkovej. Tí, ktorí svoj veľký večer už zažili, mi iste dajú za pravdu a tí, ktorí na svoju premiéru ešte len čakajú... Nuž, čo vám poviem? Iba toľko, že navždy sa zachová v pamäti stužková.

Maturantská motivácia

Ak sa nás - maturantov - niekto spýta, čo je našou najkrajšou spomienkou na strednú školu, väčšina z nás odpovie, že je to jednoznačne stužková. Po tom, čo sme si v laviciach odsedeli tých niekoľko rokov, po tom, čo sme sa trápili s fyzikou či chémiou, si každý z nás zaslúži uvoľnený večer v kruhu našich spolužiakov, rodinných príslušníkov, priateľov a učiteľov. Totiž, v období celej našej školskej dochádzky sa nenaskytne toľko príležitostí stráviť príjemný čas, plný emócií a zábavy spolu s našimi profesormi, hoci s nimi trávime takmer každý deň. Stužkovú slávnosť možno azda prirovnať perle zmietanej vlnami oceánu školského života. Pre mnohých z nás je to v maturitnom ročníku jediný záchytný bod, kedy si môžeme odpočinúť od učenia a na tých pár chvíľ si zamestnať hlavu nafukovaním

balónov, vymýšľaním vtipov, hľadaním správnych šiat a účesov. My sme si vždy vedomí, že naďalej je našou povinnosťou sa vzdelávať a dopĺňať svoje vedomosti. No nemajte nám to za zlé, keď sa tých pár momentov pred našim veľkým večerom chceme zahrať na dospelých a ukázať svetu, že aj my sme šikovní a zodpovední. Hoci je naša stužková už len spomienkou na fotkách, dovoľte nám si na ňu živšie pospomínať a azda i predstaviť tým, na ktorých ešte tento slávnostný večer čaká.

V nasledujúcich príspevkoch vám samotní maturanti opíšu svoje zážitky a pocity z ich vlastnej stužkovej...

ONDREJ, OKTÁVA

Ak by som povedal, že zorganizovať akúkoľvek stužkovú je jednoduchá záležitosť, klamal by som. Avšak

každá stužková je o tom, aby sme si navzájom pomáhali. S pomocou mojich spolužiakov sme to celkom slušne zvládli. Avšak každý z nás mal rozdielne názory, a preto je normálne, že sme sa o všetkom zo začiatku nevedeli jednohlasne zhodnúť. No keďže sa už nejaký ten rok poznáme a očakávali sme, že sa nezhodneme, jediným riešením bolo urobiť kompromis. Keď sme mali už tesne pred stužkovou, začal som rozmýšľať aj nad tým, že sme mali nazbierané peniaze minúť radšej na spoločný výlet alebo lyžovačku. No čas pred stužkovou sa neodvratne krátil a ja som bol natoľko zaneprázdnený, že nebol už ani čas nad niečím takým ďalej uvažovať. Ani sme sa nenazdali a stužková bola tu. A ak hovorím, že ten čas pred stužkovou šiel rýchlo, tak samotný večer ubehol ešte rýchlejšie. Máme za sebou aj dozvuky a ak by sa ma niekto spýtal, čo našu triedu zbližilo viacej, stužková či dozvuky, asi by som povedal, že zbližilo nás najviacej tých 7 rokov, ktoré sme strávili spolu.

KATKA, 4.A

My štvrtáci sme dosť veľká trieda a pri organizovaní stužkovej sme mali občas

dosť veľké problémy s hľadaním kompromisov. No môžem povedať, že máme v triede šikovných ľudí, ktorí si vyhrnuli rukávy a pustili sa do práce. Počas prípravy sme sa hádali hlavne o tom, kto kde bude sedieť, kto bude mať akú úlohu počas programu. V podstate najviacej času nám zabralo samotné dohadovanie, príprava bola iba zlomok času. Pred samotnou stužkovou som mala zmiešané pocity, dosť som sa bála a bola som veľmi nervózna. Miestami sa stávalo, že som poriadne nevedela, čo hovorím (spýtajte sa Martinky). No počas stužkovej slávnosti, keď sme tam boli všetci nastúpení, som bola priam neopísateľne pokojná. A či sa nám stužková podarila? Stužky sme dostali, nikto sa nepotkol, nestal sa žiadny úraz, hudba hrala a dúfam, že sa všetci bavili. Samozrejme, že sa nájdú aj nejaké tie chybičky, ale na tie sa postupom času zabudne. Ja osobne som spokojná a tú našu milú stužkovú by som si ešte raz zopakovala. No musím ešte povedať, že stužková je pre mňa aj takou hrubou čiarou za „flákaním sa“, pretože teraz už chcem svoj čas venovať najviacej učeniu.

MARTINKA, 4.A

Zorganizovať stužkovú je určite dosť náročné. U nás bolo najťažšie asi vymyslieť a nacvičiť program, no predovšetkým sme mali problém v tom, aby sme sa poobede všetci stretli a pracovali na príprave stužkovej spolu. Všetka námaha sa oplatila už len kvôli tej zábave a smiechu, čo sme si spolu užili. Keď prišla tá naša očakávaná chvíľa, ja som bola veľmi nervózna a bála som sa, či sa náhodou niečo nepokazí a či pôjde všetko podľa plánov. S odstupom času môžem povedať, že naša stužková sa vydarila, všetci sa zabávali a my sme si to poriadne užili. Podľa mňa myšlienkou stužkovej slávnosti je osláviť naše pôsobenie na strednej škole, je to však aj definitívna bodka za zábavou. Ako takú perličku môžem ešte spomenúť aj naše dozvuky, ktoré sme mali hneď týždeň po stužkovej. Máme veľa spoločných zážitkov, ktoré náš kolektív určite upevnili.

Máme to za sebou... Dňa 15. novembra 2013 sa uskutočnila stužková slávnosť triedy oktávy a dňa 22. novembra 2013 sme si svoj hviezdny večer užili my štvrtáci. Hoci stužková je už len súčasťou našej minulosti, farba zelených stužiek na našich kabátoch nám dodáva vieru, že sme mali dôvod oslavovať. Za všetkých maturantov by som sa aj prostredníctvom nášho časopisu

TEENS chcela poďakovať všetkým profesorom: „Ďakujem v mene budúcich maturantov, že ste nás priviedli až do tohto rozhodujúce

ročníka, že ste sa s nami zabavili na našich stužkových a že nás do života odprevadíte aj koncom mája.“

Poďakujme si maturanti navzájom, že sme si vybudovali kamarátstva a vytvorili sme také skvelé kolektívy, ako máme. A čo vám na záver povedať? Navždy sa zachová v pamäti stužková...

POZOR, ŽABA NA VOZOVKE!

(ROZHOVOR S VÝHERKYŇOU ŠPECIÁLNEJ CENY SCIENTIA PRO FUTURO 2013 ADRIANOU HOLOŠKOVOU)

Študentka 2. A triedy myjavského gymnázia **Adriana Hološková** tento rok vyhrala špeciálnu cenu na celoštátnej prehliadke bádateľských projektov žiakov stredných škôl o cenu Scientia Pro Futuro 2013, získala nomináciu na Project Olympiad - I-SWEEP 2014 a v máji pôjde reprezentovať Slovensko do USA na celosvetovú prehliadku. My sme jej položili niekoľko otázok, týkajúcich sa jej účasti v tejto súťaži.

PRIBLÍŽ, PROSÍM, NAŠIM ČITATEĽOM, ČO JE HLAVNÝM CIEĽOM TEJTO SÚŤAŽE?

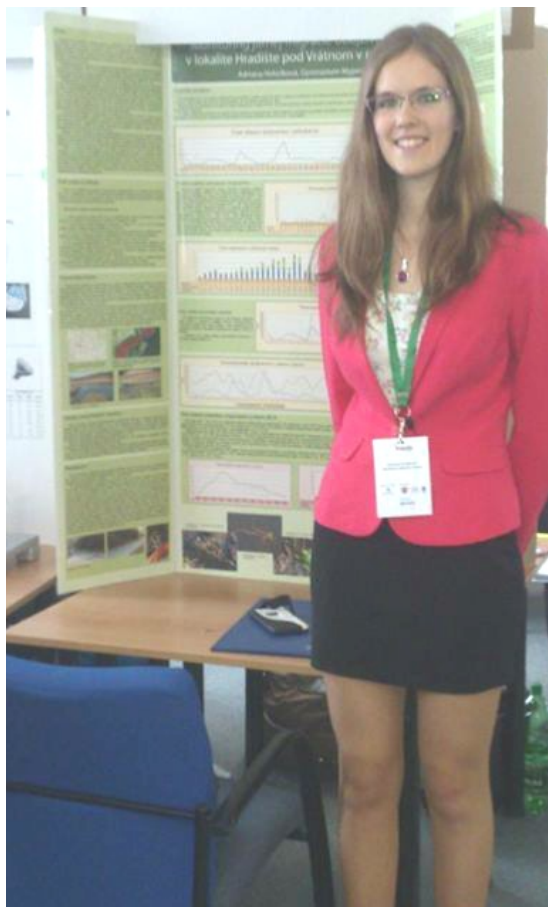
Hlavný cieľom tejto súťaže je predovšetkým dať študentom možnosť prezentovať svoje projekty a taktiež zúčastniť sa medzinárodných súťaží po celom svete.

KTO ŤA DO TOHTO PROJEKTU ZAPOJIL, PRÍPADNE, AKO SI SA DOSTALA K MYŠLIENKE ZÚČASTNIŤ SA?

Na základe dobrého umiestenia na biologickej olympiáde v predchádzajúci školský rok mi na súťaž prišla pozvánka.

POVEDZ NÁM NIEČO O SVOJOM PROJEKTE, KDE SI ČERPALA INŠPIRÁCIU NA JEHO VYTvorenie?

Pokračovala som v podstate v projekte, s ktorým som bola na spomínanej olympiáde. Venujem sa v ňom

monitoringu jarnej migrácie obojživelníkov. V roku 2011 som sa zúčastnila výstavby zábran, ktorú realizovalo miestne občianske združenie, aby tak predišlo masovému úhynu týchto zvierat na ceste. V nasledujúci rok som sa preto rozhodla zmapovať túto migráciu. Cieľom môjho projektu bolo počas mapovania získať informácie, ktoré sú nevyhnutné pre vytvorenie trvalého riešenia tohto problému.

AKO PREBIEHAL SAMOTNÝ SÚŤAŽNÝ DEŇ (PRÍPADNE DNI)?

Súťaž sa konala v priebehu dvoch dní. Počas celého prvého dňa sme prezentovali svoje projekty porotcom - vysokoškolským profesorom. Druhý deň som sa zúčastnila konferencie, ktorá trvala v čase súťaže. V popoludňajších hodinách bolo

vyhlásenie výsledkov a ukončenie súťaže.

V MÁJI PÔJDEŠ REPREZENTOVAŤ SLOVENSKO DO AMERIKY, PRIPRAVUJEŠ SA NA TO NEJAKO ŠPECIÁLNE?

Moja príprava súvisí najmä s prekladaním projektu do angličtiny. Taktiež budem musieť vytvoriť nový poster. No, a samozrejme zdokonaľovanie angličtiny. :)

Ďakujeme za rozhovor

Kika

NOVÁ TRADÍCIA

Robotika sa v dnešnej dobe stáva jedným z najpokrokovejších odborov, a teda nečudo, že sa ľudia snažia motivovať mládež k záujmu o tento odbor. Aj preto sa aj tento rok konala súťaž First LEGO League (FLL) po celom Slovensku. V nej sme sa aj my ako škola odprezentovali.

Vzhľadom na to, že som som sa FLL zúčastnil minulý rok aj ja a náš tím bol veľmi úspešný, bol som veľmi zvedavý, ako dopadli tento rok „juniori“, ktorým sme prenechali vodcovské žezlo. Na výpravu do Žiliny sa vydalo 6-členné družstvo nášho gymnázia na čele s pánom profesorom Durcom, pod ktorého ochrannými krídlami sa žiaci zapájajú do tejto súťaže už viacero ročníkov.

Nepremoziteľná zostava, pozostávajúca z **Romana Holotu, Martina Kovára, Adama Tížika, Juraja Molčana, Lukáša Kriška a Olivera Žabku**, vycestovala posledný piatok v novembri (29.11.2013) do Žiliny, kde sa nakoniec umiestnila na krásnom treťom mieste. Toto pekné umiestnenie si zaslúžili najmä v Robot-Game.

Súťaž ako taká sa skladá zo štyroch častí, v ktorých musí tím uspieť. Prvou časťou je Teamwork. V tejto časti musia tímy preukázať zručnosť a spoluprácu pod tlakom. Rozhodcovia priradujú body za organizáciu tímu, za

spoluprácu, zhodu a efektivitu riešenia. Práve tu sa ukáže, koľko času strávili členovia tímu spoločne a ako sa vedía prispôbiť. Druhou časťou je Research alebo tzv. „prezentácia vedeckého projektu“. Keďže FLL ako súťaž sa vždy snaží vyriešiť nejaký problém z danej oblasti, tak aj tento rok dostali všetci súťažiaci úlohu vymyslieť riešenie, pomôcku alebo nejaké zariadenie, ktoré by malo vyriešiť problematiku živelných katastrof. Táto téma sa každý rok mení a má dokázať kreativitu každého družstva. Treťou časťou je Robot-Design. Ako už názov napovedá, tak ide o design súťažného robota. Tím dostane body za kompaktnosť, za

vyhotovenie, za nádstavce a rôzne ramená, ale taktiež aj za programové vybavenie robota a premyslenosť riešení. A na záver prichádza štvrtá, posledná časť Robot-Game, v ktorej musí robot samostatne vyriešiť rôzne úlohy na hracom stole. Všetky časti sú rovnocenné a vyhodnocované rovnako.

Pre priblíženie pocitov tímu som položil zopár otázok **Martinovi Kovárovi** z kvarty:

V ČOM SPOČÍVAL VÁŠ PROJEKT?

Snažili sme sa vyriešiť problematiku povodní. Naše riešenie spočívalo vo vytvorení systému skorého upozornenia. Ak by sa blížila nejaká náhla prílivová vlna alebo podobné nebezpečenstvo, tak by systém všetkých predpokladaných zasiahnutých upozornil prostredníctvom SMS a následne pomocou špeciálnych hodínok o blížiacom sa nebezpečenstve.

VZHLADOM NA TO, ŽE NIEKTORÍ Z VÁS BOLI NA FLL AJ MINULÝ ROK, TAK POSÚD, KTORÝ ROČNÍK BOL LEPŠÍ?

To je ťažko posúdiť. Čo sa náročnosti týka, tak tohtoročné úlohy vyzerali ťažšie ako v skutočnosti boli, ale zas bolo málo čiar na ihrisku, čiže bolo o niečo ťažšie sa pohybovať. Ale inak sa mi to zdá celkom vyrovnané. Takže, ako som už povedal, ťažko posúdiť...

ČO HOVORÍŠ NA VYHODNOTENIE?

Tak úplne som nesúhlasil s vyhodnotením výskumného projektu, keďže tí na druhom mieste mali dosť ťažko zrealizovateľný projekt. Nehovorim, že sme mali dostať druhé miesto my, ale mohol tam byť niekto, koho projekt by bol o niečo zrealizovateľnejší. Ale inak som spokojný.

BUDETE POKRAČOVAŤ V TEJTO SÚŤAŽI AJ NA BUDÚCI ROK?

Určite by som osobne rád pokračoval, keďže je to zábava a príjemná skúsenosť, ale to nezáleží len odo mňa, či sa bude pokračovať.

PRIBRALI BY STE DO TÍMU EŠTE NEJAKÝCH JUNIOROV?

Samozrejme, treba mať aj tých mladších, pretože potom, keď my odídeme, tak tam treba mať nejakých nástupcov, ktorí už vedia, o čo ide, a potom bude pre nich príprava na súťaž ľahšia.

Ako vidíte, táto súťaž si začína budovať v našej škole tradíciu a rozhodne tento rok o nej nepočujeme naposledy...

Matej

ĎALŠIA VZORNÁ REPREZENTÁCIA ŠKOLY

V čase snehových vločiek, teplých vetroviiek a snehuliakov nie je „od vecí“ zaspomínať na obdobie plaviek, horúceho slnka či studenej kofoly. Práve posledné leto 2013 sa stalo výzvou pre tých, ktorí sa rozhodli spojiť matematiku, angličtinu a dramatickú tvorbu do jednej spoločnej, pre mnohých študentov „smrteľnej“ kombinácie. Že sa to však dá prežiť, dokázala naša študentka 3.B triedy **Jarka Petrášová**. Ako jediná „baba“ zo Slovenska „zodvihla rukavicu hodenú priamo z Bruselu“.

V rámci projektu **EUROMATH** vzornú reprezentáciu našej školy a Slovenska.

hry so zameraním na matematiku v jej študijnom jazyku - angličtine. Divadelná hra musela byť originálna, založená na dialógoch medzi hlavnými predstaviteľmi. Držitelia prvých troch cien sa zúčastnia slávnostného odovzdávania, ktoré sa uskutoční v máji 2014 na Cypre. Každá súťažná práca bude navyše uverejnená aj v špecializovanej cyperskej tlači.

BEYOND INFINITY

by

Jaroslava Petrášová

Do súťaže sa prebojovalo 40 prác z 13 krajín sveta. I keď Jarkina práca neobsadila jednu z prvých troch priečok, patrí jej veľké poďakovanie za

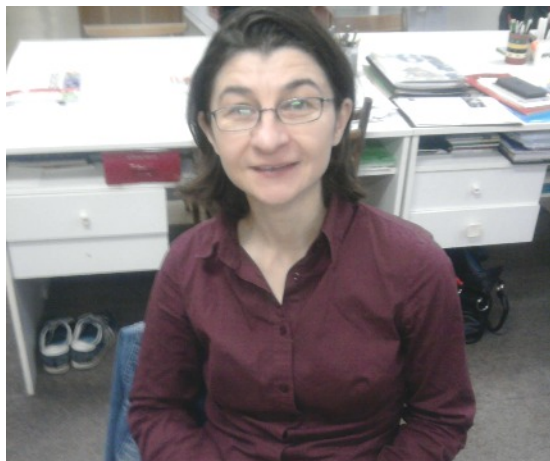

Záverom treba vysloviť želanie, aby naša škola mala čoraz viac takých študentov, ako je Jarka, ktorí sa neboja ísť do konfrontácie so študentmi z iných krajín sveta a preukážu, že vďaka svojim schopnostiam a vedomostiam v takýchto súbojoch obstoja so ctou.

Mgr. Peter Grečnj

ANGLIČTINA, FYZIKA, KÁVENKY

V novembri odišla pani profesorka Katarína Moravúsová, učiteľka angličtiny, na materskú dovolenku a na jej miesto nastúpila nová, pre väčšinu z vás asi neznáma osoba, pani profesorka **Ľudmila Pribišová**. V našom krátkom ju chcem vám, našim verným čitateľom, predstaviť.

PREČO STE SA ROZHODLI PRE TÚTO ŠKOLU ?
Bolo mi jedno, v akej škole budem učiť, a keďže tu bola ponuka voľného miesta, prihlásila som sa.

VŽDY STE CHCELI BYŤ UČITEĽKOU ?
Áno, vždy. Ešte ako malá som učila bábiky a neskôr som doučovala spolužiakov.

PREČO PRÁVE ANGLIČTINA?
Angličtina preto, lebo som sedem rokov žila v zahraničí. Vyštudovala som aj biofyziku, ale momentálne učím len anglický jazyk.

STE TU SÍCE KRÁTKO, ALE STIHLI STE SI UŽ NAPRIEK TOMU VYTVORIŤ NÁZOR NA TUNAJŠÍCH ŠTUDENTOV? VEDELI BY STE ICH AJ POROVNAŤ S VAŠIMI DOTERAJŠÍMI?

Keď ich porovnám s tými, ktorých som učila v Bratislave, sú veľmi dobrí, hlavne, čo sa týka správania a majú

dobrú výchovu. A niektorí z nich sú veľmi šikovní v angličtine.

ČO HOVORÍTE NA PROSTREDIE TEJTO ŠKOLY ?
Atmosféra je tu príjemná, cítim sa tu dobre.

STRAVUJETE SA AJ V ŠKOLSKÉJ JEDÁLNI ? AK ÁNO, AKÝ MÁTE NÁZOR NA TUNAJŠIE OBEDY?

Nestravujem sa v školskej jedálni.

VYSKÚŠALI STE UŽ AJ ŠKOLSKÝ BUFET ?
Áno, kúpila som si tam kávenku. Nemám sa na čo sťažovať.

JE NIEČO, ČO CHCETE NA ZÁVER NAŠIM ČITATEĽOM ODKÁZAŤ ?

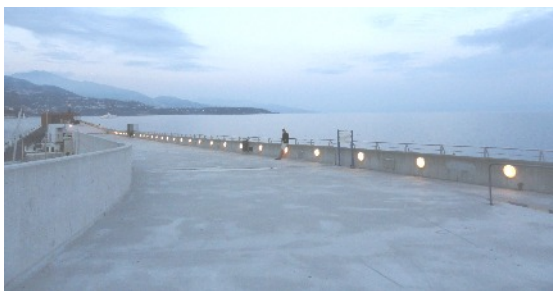
Vážte si sami seba kvôli tomu, čo vám bolo dané.

Za rozhovor v mene čitateľov Teens-u poďakoval

ľuboš

NÁŠ NEZABUDNUTELNÝ VÝLET DO FRANCÚZSKA

V dňoch 10. až 15. októbra 2013 októbra sa uskutočnil výlet do Francúzska, ktorého sme sa zúčastnili aj my, žiaci gymnázia. Spolu s nami sa na túto cestu vydali aj študenti gymnázia z Nového Mesta nad Váhom.

10. októbra hneď po vyučovaní sme sa všetci stretli pred našou školou, kde po nás mal prísť autobus. Po krátkom rozlúčení sa s našimi blízkymi sme sa ocitli v autobuse plný očakávaní a predstáv, čo nového tam zažijeme. Cestovali sme pol dňa a celú noc. Po vyčerpávajúcej noci sme zastavili v meste Nice, kde sme mali 9 - hodinovú prestávku. Za tých 9 hodín sme si poobzerali luxusnú, ako i tú starobylú časť mesta. Mohli sme sa pokochať výhľadom zo zrúcanín starého hradu a užiť si teplé lúče slnka, ktoré nám už na Slovensku chýbali. Taktiež sme mali možnosť prejsť sa cez starobylý trh Cour Saleya, kde sme mali možnosť vidieť a ochutnať všakovaké druhy čerstvej zeleniny či ovocia,

rôzne druhy rýb a morských potvor, hrby nakladanej zeleniny alebo pikantných omáčok v pohároch. Mnohí z nás odtiaľ išli s plnými taškami, aj keď to bol ešte len prvý deň. Po takto strávenom dni sme sa vyčerpaní ubytovali v jednoduchom hoteli, kde sme okamžite zaspali.

Ráno sme sa po sladkých raňajkách (iné Francúzi ani nepoznajú :-)) vydali opäť na cestu. Tentoraz sme mali namierené do mestečka Grasse, ktoré je známe najmä vďaka výrobe parfémov. Priamo v továrni sme mali možnosť vidieť, čo všetko obnáša takáto práca a aké prístroje a metódy sa na to používajú. Ďalej sme pokračovali do svetovo známeho mesta, kde sa odohrávajú každoročne filmové festivaly - Cannes. Po tom, čo sme sa pokochali pohľadom na prístav a luxusné hotely, nastúpili sme do autobusu a pokračovali do ďalšieho mesta. Tentoraz ním bolo starobylé centrum Antibes, kde sme navštívili Picassovo múzeum. Ďalej nasledoval presun do stredovekej dedinky St.

Paul de Vence, ktorá je známa ako dedinka umelcov s množstvom malých provensálskych domčekov a obchodíkov s umeleckými predmetmi a suvenírmi. Potom sme sa vrátili do hotela a zaspali.

Na tretí deň sme si po raňajkách urobili výlet do provensálskych Álp k Verdonskému kaňonu, najhlbšiemu kaňonu v Európe a druhému najhlbšiemu na svete. Tu sme mali možnosť vidieť naživo odvážlivcov skákať bungejumping a naša cesta pokračovala do Aiguines, ktoré sa nachádza nad jazerom St. Croix. Podvečer sme sa pobrežnou cestou dostavili do veľmi známeho mestečka Saint Tropez. No a potom už na nás čakal len spánok, ktorý sme všetci radi uvítali.

Ďalšie ráno sme (naše posledné ráno vo Francúzsku) sa zbalili a vybrali do kniežatstva Monaco. Tu sme mali možnosť navštíviť viaceré budovy, napríklad Kniežací palác, Oceánografické múzeum, katedrálu, tiež sme videli okruh Veľkej ceny Monaca a vyfotili sme sa pred kasínom. Po celodennej prechádzke po

Monacu sme sa konečne vrátili do autobusu. Bola už tma, keď sme vychádzali z Monaca, no ten krásny pohľad na rozsvietené mesto stál za to. Zakývali sme Monacu, rozlúčili sme sa s Francúzskom a frčali domov unavení, ale plní nových zážitkov.

Za tento skvelý výlet určite patrí veľká vďaka našim organizátorom - pani prof. Ilovičnej a pánovi prof. z Nového Mesta nad Váhom, ktorí sa naozaj zaslúžili o to, aby bol tento výlet nezabudnuteľný. A aj bol. Veľká vďaka patrí aj našej milej, usmievavej sprievodkyni pani Katke, ktorá nás oboznámila s históriou jednotlivých miest aj s tradičnými francúzskymi jedlami či vínami. No a v neposlednom rade určite patrí veľká vďaka vodičom - Jankovi a Ferkovi, ktorí nás doviezli bezpečne tam aj späť a našu cestu spravili nezabudnuteľnou a najlepšou, akú sme kedy zažili. Už sa tešíme na ďalší výlet, ktorý budeme mať možnosť absolovovať. Kto vie, možno to tentoraz bude do samotného srdca Francúzska, do mesta zamilovaných, do Paríža.

M. Miková, 3.B

PREDSTAVUJEME SA

MATEJ RAJCHL

Chodím k nám na GYMY už ôsmy rok, no asi málokto, okrem „staršej generácie“, ma pozná, a preto by som sa rád predstavil. Samozrejme, je ťažké písať sám o sebe, pretože človek nikdy nevie, či sa moc nechváli, alebo naopak, nepodceňuje. Teda začnem od začiatku.

Keď som ako malý príman nastúpil k nám do školy, bol som vždy stratený, „vyhúkaný“ a myslím si, že časť z toho sa preniesla aj do súčasnosti. Keď niekedy uvidíte po chodbe kráčať

niekoho vysokého, blondávého a zamysleného, tak to budem, pravdepodobne, ja. Väčšinou ma vidíte sa niečo učiť, avšak to nie je tým, že by ma učenie prenáramne bavilo, no skôr tým, že nesprávne hospodárim so svojím voľným časom. Mám rád fyziku, no nevyhýbam sa ani ostatným prírodným vedám, na druhej strane sa najviac „nekamarátim“ so slovenčinou. Myslím si, že to by stačilo o škole. Čo sa môjho voľného času týka, rád športujem, programujem a čítam rôzne múdre články či knižky. Keď sa nudím, nevyhnem sa ani dobrej hudbe. Z hudobných štýlov u mňa nemá šancu žiaden, resp. všetky. Čo tým chcem povedať, je, že počúvam úplne všetko, čo sa mi páči alebo na čo mám chuť.

Počínajúc týmto rokom som taktiež (očividne) začal, občasne, písať aj do školského časopisu. Myslím si, že to by o mne už aj stačilo a dúfam, že som sa vám trochu priblížil.

ČOKOLÁDA

1. ČASŤ

Tmavá, biela, tabuľková i tekutá, túto lahôdku menom čokoláda poznáme už celú večnosť. Čo sa však skrýva pod jej sladkým povrchom?

MONTEZUMOV „XOCOLATL“

Čokoláda, avšak v odlišnej podobe, akú ju poznáme dnes, bola známa už tisíc rokov p.n.l. v kmeňoch Latinskej Ameriky. Boli to práve Mayovia, ktorí vyrábali z kakaových bôbov nápoj používaný pri náboženských obradoch a kráľovských hostinách. Po úpadku mayskej civilizácie sa Latinská Amerika dostala pod nadvládu

Aztékov, ktorí, prirodzene, prevzali prvky predošlých kultúr, medzi inými aj čokoládu, do ktorej začali pridávať čili, vanilku a rôzne iné koreniny. Samotné slovo čokoláda je pravdepodobne odvodené z aztéckeho „xocolatl“, čo znamená „horká voda“ (nápoj). Keď za vlády Montezumu II. prišli do Nového sveta španielski dobyvatelia na čele s Hernánom Cortésom, po prvý raz sa stretli s

netradične horkým nápojom. Na kráľovskom dvore sa ho podľa ich záznamov skonzumovalo za deň až 2000 šálok, pričom sám Montezuma II. vypil okolo 50.

ČOKOLÁDA DOBÝVA EURÓPU

Hernán Cortéz nebol iba veľký dobyvateľ, ale aj nadaný businessman.

Najprv začal zakladať kakaovníkové plantáže kvôli bôbom, ktoré sa vtedy v amerických kmeňoch používali aj ako platidlo, neskôr ich priviezol do Španielska a predstavil na kráľovskom dvore. Vtedy mu skrsla v hlave myšlienka, že ak by do horkého nápoja pridal trstinový cukor (v Amerike neznámy), mohol by sa stať novou lahôdkou. Tak sa čokoláda osladila, odstránilo sa z nej čili, a naopak, pridala sa škorica, a napokon sa stala módnou záležitosťou (dovoliť si ju však mohli len príslušníci kráľovského dvora). Španieli si ju strážili ako

národné tajomstvo takmer sto rokov, až ju kráľovská dcéra a nová manželka kráľa Ľudovíta XIII. Anna Habsburská priniesla do Francúzska. Odtiaľ sa rýchlo rozšírila do ďalších krajín a piť ju mohla nielen šľachta, ale v podstate každý, kto mal peniaze.

AKO LINDT STRETOL SPRÜNGLIHO

Počas Veľkej industriálnej revolúcie v 19. storočí sa s čokoládovým nápojom vo veľkom experimentovalo. Začala sa doň pridávať mliečna zložka (vznik tekutej mliečnej čokolády), v Holandsku ju zmenili na prášok a napokon sa Britom podarilo vyrobiť prvú čokoládovú tabuľku na svete (Joseph Fry - spoločnosť J. S. Fry & Sons). Táto tabuľka bola však ešte stále veľmi vzdialená od tej dnešnej. Prevrat nastal, až keď švajčiar Rudolf Lindt objavil metódu „konšovania“ a ako prvý do

čokoládovej hmoty pridal kakaové maslo. Čokoláda získala typickú konzistenciu, vôňu, lesk a zvuk pri rozlomení. Na konci 19. storočia Lindtovu továreň, spolu s tajomstvom konšovania, odkúpil ďalší švajčiarsky podnikateľ s čokoládou Johann Rudolf Sprüngli-Ammann. Ten zabezpečil expand na celosvetový trh - švajčiarska čokoláda sa stala pojmom.

VÝROBNÝ PROCES

Krajina pôvodu...

Než sa hotový výrobok dostane do rúk konzumenta, najprv musí prejsť dlhú cestu, a to doslova. Kakaové bôby určené na výrobu cukrovínok sa zberajú prevažne v západnej Afrike, najmä v štáte Pobrežie Slonoviny. Z Ameriky, miesta pôvodného výskytu kakaovníka, sa dováža menej než 10% celosvetovej produkcie, tieto bôby sú ale najviac cenené a prirodzene aj najdrahšie.

Kvasenie a sušenie

Po zozbieraní zreých kakaových bôbov sa z nich vyberú semená,

ktoré sa vložia do košov alebo sa len prikryjú banánovými listami a nechajú sa niekoľko dní kvasiť, aby získali potrebné chuťové vlastnosti. Potom sa semená vyberú, očistia a nechajú týždeň sušiť na slnku.

V továrni

Po príchode na miesto spracovania sa semená triedia a čistia od zvyškov dužiny. Nasleduje praženie vo veľkých otáčacích peciach, ktoré im dá typickú príchuť a sfarbenie do tmavohneda. Ďalej sa zo semien odstráni škrupina a vyberú sa takzvané „nibs.“ Po ich rozomletí vzniká čokoládová pasta, zložená z kakaového masla a sušiny. Časť pasty sa vylisuje, čím sa získa maslo žltej farby, ktoré sa nepožíva iba na ďalšie spracovanie čokolády, ale napríklad aj v kozmetike.

Miešanie a rafinovanie

Počas procesu miešania sa do pasty pridáva maslo v rôznych množstvách, záležiac na druhu vyrábanej čokolády (tmavá, mliečna, biela).

Zmes sa potom spení na hustý granulát. Ten sa pri rafinovaní drví, aby sa eliminovali veľké kúsky cukru a kakaá.

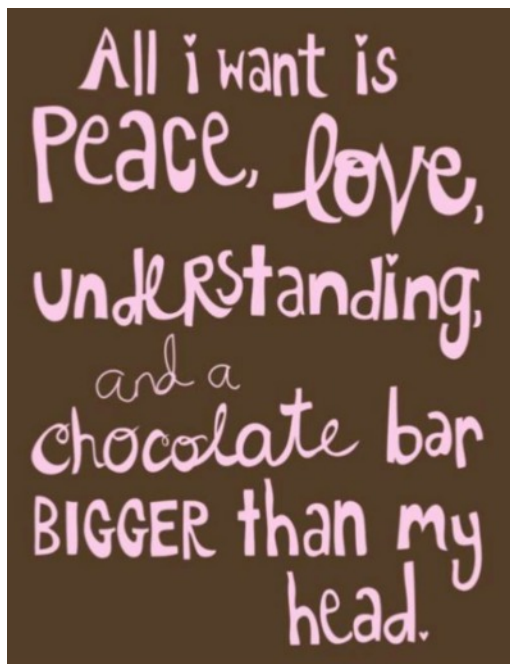
Konšovanie

Konšovanie zabezpečuje hladkú, zamatovú textúru čokolády. Pasta sa naleje do veľkých kadí, kde sa rozotiera pri stálej teplote. Tento proces trvá pri najkvalitnejších čokoládach až 72 hodín.

Temperovanie

Zistilo sa, že čokoládu v tuhom skupenstve tvorí skryštalizované

kakaové maslo. Poznáme pritom 6 druhov kryštálov, pričom najstabilnejší je kryštál typu 5. Čokoláda sa striedavo zahrieva a ochladzuje, aby sa vylúčili ostatné typy kryštálov a zachoval sa iba piaty, ktorý zabezpečí čokoláde lesk, čistý zvuk pri rozlámaní a roztápanie pri správnej teplote t. j. 37 °C .

Uskladnenie, formovanie

Následne sa čokoláda chladí a uskladňuje vo formách pri teplote od 15 do

17 °C. Táto teplota by sa mala dodržiavať aj pri skladovaní v domácnosti, aby sa na povrchu netvoril biely povlak, tvorený buď tukom (pri teplote nad 24 °C), alebo cukrom (pri teplote pod 15°C alebo zvýšenej vlhkosti).

Kika

DCÉRA KNIHY

(POVIEDKA NA POKRAČOVANIE Z PREDCHÁDZAJÚCEHO
ČÍSLA: 2. ČASŤ)

"Učil som sa za pisára a notára, aby som mohol písať vlastné knihy. Chcel som sa vrátiť, ale rodičia mi povedali, nech to radšej nerobím. Ale musel som."

"Musel? A prečo, preboha?! To ma chceš zabiť?!"

"Sestrička, keď som ťa videl v meste, pochopil som, aká si zraniteľná a že knihy potrebujú niekoho silnejšieho."

"Silnejšieho?! Fajn! Tak nech si teda vyberú!" skríkla som.

"Si si istá?" spýtal sa pochybovačne ten, čo sa vydával za môjho brata.

"Stopercentne," odvetila som stroho.

"Tak dobre," odpovedal a o krok odstúpil.

"Eligere!" vykrikla som magickú formulku, ale knihy sa začali vracáť na svoje miesto.

"Nejako ti to nefunguje, sestrička," povedal s úškrnom zlodej.

"Eligere!" skríkla som znova. Na to už ma knihy schmatli a spolu s mojou katanou ma vliekli do bludiska z políc v zakázanom oddelení. Nechala som sa. Rodičov som našla mŕtvych tiež až v srdci oddelenia. Blížila som sa k tomu miestu. Knihy mi nedovolili rodičov ani pochovať ako slušných ľudí na cintoríne a musela som ich nechať tu, pretože práve TU je cintorín pre knihovníkov, ktorí "dostali výpoveď". Nohami som narazila do kresiel a ucítila puch z mŕtvych myší. Kedysi bývalo v srdci knižnice posedenie na čaj, no potom moja pra-pra-pra-pra-prababička prekliala celé toto oddelenie z nenávisťi k svojmu prvému manželovi. Áno, knihy ho okamžite zabili. Čo spravia so mnou?

Knihy ma vliekli opatrne a usadili ma do jedného z kresiel. Na stole stála kanvica s čajom a predou mnou hrnček, vedľa neho cukorníčka. Kanvica sa zdvihla a naliala mi mäťový čaj. Tú vôňu by som poznala kdekoľvek, bol môj obľúbený. V kresle naproti sa začali hromadiť na seba knihy a začali sa spájať. Chrbty kníh začali meniť tvar a farbu. S ústami dokorán som pozerala na to, čo sa dialo predou mnou. V kresle oproti teraz neboli knihy,

ale sedela v ňom prekrásna žena. Mala žlté barokové šaty, po pás dlhé hnedé vlasy a veľké čokoládové oči.

"Maličká, prečo si chcela, aby sme si vybrali, keď obaja máte rovnaký potenciál?"

"Chcem pre vás len to najlepšie a navyše som to nevedela."

"Nabudúce sa skús najprv opýtať, dobre?" odvetila žena medovým hláskom.

"Chcete mi povedať, že je možné, aby knižnica mala dvoch knihovníkov?" spýtala som sa váhavo.

"Dvoch. Ani viac, ani menej," odpovedala žena stroho.

"Tak preto ste zabili mojich rodičov?" spýtala som sa zarazene.

"Nie, preto nie. Tvoji rodičia porušili hlavné tabu a pokúsili sa vykonať druh transmutačnej alchýmie na tebe. Preto sme ich zabili," odvetila žena zachmúrene.

"Takže rodičia ma chceli len ako pokusného králiku?"

"Tvoj brat sa chce pokúsiť o to isté. Potrebujeme len tvoj súhlas, aby sme ho mohli zabiť. Prečo si myslíš, že sa po toľkých rokoch vrátil? Na nás mu rozhodne nezáleží. Pozri sa na svoje pravé rameno. Máš tam to tetovanie už od malička, však? Ten drak v spleti listov a kvetov mäty je znakom knihovníčky. Tvoj brat ho nemá, pretože jeho srdce je chladné. Ale ty si zdedila všetku chuť do života po tvojej prababičke. Tá jediná bola schopná vzdať sa všetkého, len aby nás ochránila, presne, ako to teraz robíš ty. Elrica, tvojho brata musíš zabiť, ale len ty. Nikto sa o tom nedozvie. Odnesieme ho potom do hrobu, ktorý sme mu už prichystali. Tu, na knižničnom cintoríne, vedľa tvojich rodičov. Musíš si vybrať. Rodina alebo knihy!"

"Môj brat sa ani neunúval prísť mi na oči osemnásť rokov, zatiaľ, čo knihy ma naučili, ako žiť. Keď ste zabili rodičov, nezostal mi nik, len vy. VY ste moja rodina, takže, ak dovoľíte, madam, mám ešte nejakú prácu," odvetila som, rozhodnutá chrániť knižnicu.

"Elrica?" spýtala sa s úsmevom neznáma.

"Áno?" spýtala som sa s rovnakým úsmevom.

"Volaj ma Rusa," povedala a s úsmevom sa vyparila. Zostali len knihy, ktoré ma zase jemne chytili a odniesli spolu s katanou späť k bratovi. Postavili ma na zem a ja som vzala do rúk katanu.

"Ty žiješ?" spýtal sa brat naoko starostlivo, ale vedela som, že mu je to jedno. Poznala som vnútro ľudí z jediného dôvodu....som alchymistka. Touto vedou sa zaoberám od smrti rodičov, ale zakázanú alchýmiu som nikdy nedokázala použiť a ani nehodlám.

"Žijem, ale knihy si vybrali, len musím spraviť ich prácu," povedala som chladne a namierila jednu z dvoch nabitých zbraní priamo na môjho brata.

"Knihy alebo rodina?" prelietla mi otázka myslou. Musela som sa uistiť, či si vyberám správne.

"Je pravda, že si na mne chcel skúšať transmutačnú alchýmiu?!" skríkla som a slzy ma začali páliť v očiach.

"A čo, keď áno? Chcem. Stále po tom túžim. Znetvoriť to prenádherné telo mojej mladšej sestry je priveľmi lákavé," povedal a začal sa smiať ako šialenec.

"Buď zbohom, Lucius," povedala som a vystrelila. Rana bola presná. Ako vždy - priamo do srdca. Lucius. Ako som prišla na jeho meno? Povedali mi to knihy. Videla som zrazu všetku jeho minulosť spolu s jeho čiernou dušou.

"Ako si mohla?" spýtal sa z posledných síl.

"Pretože knihy sa stali mojou rodinou."

A knihy už začali zbierať zo zeme Luciusa. Jediná rodina, ktorá mi ostala. A ja som ju zabila. Keď som si to uvedomila, pustila som na zem zbraň a tá s cengnutím dopadla na zem. Ja som padla na kolená a rozplakala sa. Predo mnou sa objavila Rusa. Podišla ku mne a objala ma.

"On nebol tvoja rodina. To my. Si dcéra knihy, Elrica" šepala mi do ucha a ja som už vedela, kto je moja skutočná rodina. Dcéra knihy... Čítala som o tom toľkokrát a zúfalo som si priala, aby som to bola práve ja. Teraz je to tu a stále tomu nemôžem uveriť. Dcéra kníh... Tak kto alebo čo potom som?

"Si dcéra knihy alebo padlý anjel, ak chceš," šepala mi Rusa, akoby mi čítala myšlienky a obe sme sa rozžiarili, nielen šťastím, ale doslova sme žiarili.

Žiara zrazu pohltila celú knižnicu a ja som ucítila, že sa mi niečo objavuje na čele. Bola to korunka vykladaná liečivými kameňmi. Na sebe som mala niečo ako bielu uniformu, popísanú rôznymi latinskými slovami a úryvkami z mojich obľúbených kníh. Teraz som sa konečne cítila ako Dcéra knihy.

Nikola Červinková, I.B

NÁSILIE V HRÁCH

Prečo sú hry násilné? Viete, je to zaujímavá otázka. Nie preto, čo sa pýta, ale preto, ako málokedy býva pokladaná. V masových médiách sú bežné otázky typu: „Spôsobujú hry násilie? Sú vhodné pre deti? Mali by sme ich obmedzovať?“ Pričom absolútne zásadná otázka, prečo sú také, aké sú, ako keby neexistovala.

Má to však vcelku jednoduchú podstatu. Na to, aby ste túto otázku mohli položiť a zodpovedať, musíte v prvom rade chápať, čo to vlastne počítačové „hry“ (s ohľadom na ich obsah a zameranie termín krajne nevhodný ale, čo už sa dá robiť) sú. Bohužiaľ, vec, čo odporcovia aj priaznivci hier často vynechávajú, je fakt, že hry sú stále vo svojej podstate len počítačové programy. Pravda, pekne zabalené, ozvučené a predražené, ale stále len programy. Z toho ale, samozrejme, vyplývajú pre hry mnohé obmedzenia, ktorých kompletný rozbor by bol na zhruba 30-stranovú prácu (stručná verzia), a preto ich pre účely tohto článku „zrazíme“ na 3 najpodstatnejšie kategórie: programovanie, komunikácia s hráčom a financie.

Ako som už hovoril (alebo písal), hry sú v prvom rade len a len počítačové programy. Zdôrazňujem, programy, nie božské archy koncentrovaných myšlienok, ako si, bohužiaľ, mnohí stále myslia. Len preto, že niečo existuje v realite, neznamená to, že by sa daná vec dala úspešne aplikovať aj v hre.

Vyšplýva to z mechanickej národy samotných hier. Ako programy nemôžu byť nič viac než len kopa navzájom previazaných pravidiel. Pravidiel čisto formálnych a vyjadrených výlučne cez matematické vzorce a podmienkové vety (zjednodušene povedané).

A ako to všetko súvisí s násilím v hrách? Nuž, jednoducho väčšina „nenásilných“ aktivít, ktoré by sa aj dali previesť do video hry, sú väčšinou silne postavené na abstraktných konceptoch. Či už ide o vedenie konverzácie, varenie alebo schovávačky, sa všetky v rôznej miere spoliehajú na ľudské abstraktné myslenie. Niečo, čo, bohužiaľ, nezvládnu ani superpočítače NASA, nieto ešte vaša domáca bedňa. Logicky teda nie je skutočne možné tieto koncepty previesť do hry bez toho, aby

ste z nich spravili niečo úplne iné alebo aby ste ich nejako nezničili.

Oproti tomu násilie sa do podmienkových viet a vzorcov zavádza veľmi ľahko. Miera abstrakcie potrebnej k tomu aby to fungovalo, je zanedbateľná, a tak nie je problém ju zavádzať do hier a rôzne modifikovať a všeobecne s ňou pracovať. Zadať do programu niečo v zmysle: *moja škoda - jeho brnenie = strata života*, je oveľa ľahšie (a prijateľnejšie pre domáce PC) ako napísať komplikovaný program, simulujúci rozhovor s človekom, ktorý aj tak na konci dňa aj nebude nič viac než zlá umelina.

Komunikácia s hráčom

Toto by malo byť samozrejmosťou, ale zase je veľmi zriedka rozoberané. Hra totiž musí nejak hráča informovať o stave, v ktorom sa nachádza (vyhráva, prehráva, stojí...). Problém spočíva v tom, že tento proces nemôže prebiehať rovnako na obrazovke ako v realite.

V realite totiž máme k dispozícii všetky naše zmysly a vnemy, teda čuch, sluch, hmat, zrak a chuť. Vývojári hier ale majú reálne k dispozícii len zrak a sluch. Ale sú schopní využiť len zrak, keďže na to, aby sa zvuk dal použiť ako vhodný zdroj informácií pre hráča, by bolo treba plné priestorové ozvučenie, čo rozhodne nie je niečo, čo by si mohol

dovoliť každý. Naproti tomu solídne monitory sú cenovo oveľa dostupnejšie.

Čo to ale znamená pre nás? Nuž, fakt, že všetky aktivity, ktoré sa spoliehajú na čuch, hmat alebo chuť v hráči nemôžu efektívne fungovať. Ak ste niekedy vstúpili do kuchyne asi viete, že varenie sa točí hlavne okolo vôní a chute, teda vecí, ktoré vám hry nie sú schopné sprostredkovať. A podobne rybárčenie alebo iné športy sa masívne spoliehajú na zmysel hmatu, ktorý zasa nie je možné do hier verne previesť tak, aby poriadne fungovali.

Násilné scenáre skutočne nepožadujú viac ako vizuál na to, aby fungovali. Priestrel hlavy hovorí sám za seba, rana do tváre taktiež, ale pocit skákajúcej lopty, keď na ňu nepozeráte, je oveľa ťažší na zavedenie do vizuálnej metafory. Rovnako rôzne vône a chute sa nedajú poriadne reprezentovať rôzne zafarbenými vlnovkami a povrismi.

Jasné, to neznamená, že násilné akty sú jediná forma aktivity, ktorá by mohla takto fungovať, ale na to tu máme ešte tretiu časť...

Financie

Je totiž fakt, že na svete je dostatok nenásilných konceptov, postavených na prevažne formálnych pravidlách. Avšak v absolútnej väčšine majú majú

jeden a ten istý problém, že sú drahé na vývoj alebo sa dajú spraviť len raz.

Musíte totiž chápať, že veci ako architektúra, manažment firiem alebo filmových štúdií, sú dosť špecifické záležitosti, a preto na to, aby mohli fungovať ako video hry, je potrebné, aby sa zavádzali v určitej miere úplnosti. To ale s ohľadom na obsiahlosť daných aktivít znamená množstvo práce, programátorov, grafikov a hlavne peňazí. Preto existuje len pár vymedzených sérií (ako Sims, Simcity), ktoré v podstate neustále opakujú jedno a to isté, pričom s každým novým dielom pridajú pár noviniek, lebo vyvíjať všetko od nuly by bolo finančne príliš náročné.

A potom sú tu veci ako lego, zase kreatívna a nenásilná záležitosť. Bohužiaľ, pre vývojárov striktné jednorazová. Pravda, lego je striktné postavené na formálnych pravidlách skladania blokov a zároveň dovoľuje vysokú mieru kreativity (nenásilnej), ale má ten problém, že v momente, keď ho raz dáte poriadne dokopy, skončili ste.

Lego ako aktivita ponúka nekonečné možnosti, zvlášť v kombinácii s počítačom, ktorý je schopný mať naraz v pamäti milióny kúskov lega oproti pár stovkám na koberci.

Lenže, akonáhle taká hra existuje, nemajú jej vývojári ako konkurovať alebo ako predávať vlastné lego hry. Koncept je to príliš priamočiary na to aby sa dal nejako zásadne modifikovať ale stále tak otvorený, že keď sa doňho raz ponoríte, nemáte dôvod vyhľadávať náhradu alebo iné verzie toho istého. Čo je stav pre vývojára len veľmi ťažko zárobkový.

A zase naproti tomu násilné scenáre sa dajú lacno vyvíjať keďže sú v podstate veľmi jednoduché a potom aj formátovateľné. Zatiaľ, čo simulátor architekta bude vždy pre hráča hlavne o stavaní domov bez ohľadu na to, či je príbeh o Jožkovi a Evke alebo len o Jožkovi samom, akčné hry sa ľahko dajú postaviť tak, aby podstatu tvorila životnú púť Šarpeja a jeho dogy.

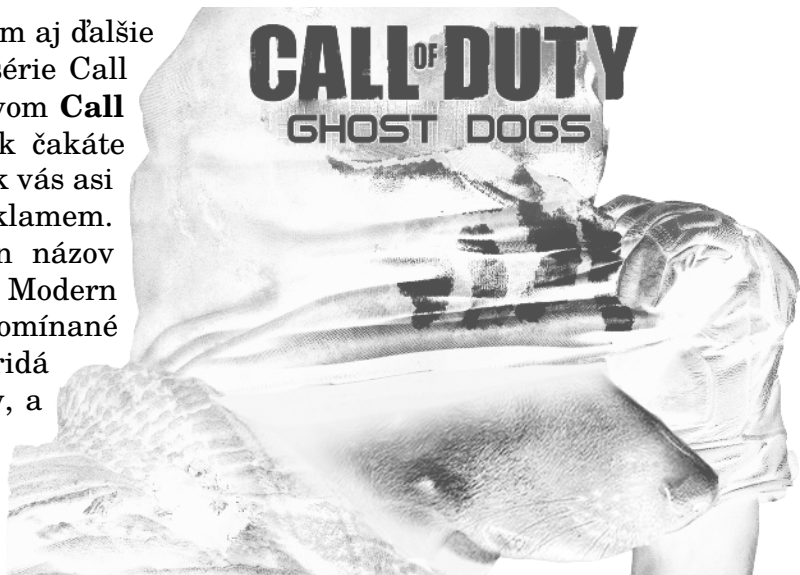
Preto je ich možné masovo každý rok produkovať s tým, že aj napriek tomu, že mechanicky sú jedna a tá istá hra, vždy sa dajú v jednom alebo onom ľahko upraviť na to, aby vám dali dôvod si ich znova kúpiť.

A, bohužiaľ, nech technika a programovacie jazyky pokročia akýmkoľvek smerom, je takmer jasné, že trhové sily si vždy zvolia cestu nižšej investície a vyššieho zisku a tou cestou sú hry násilné.

ĎALŠIE KLIŠÉ ZO SÉRIE

(RECENZIA)

Prišiel rok 2013 a s ním aj ďalšie pokračovanie hernej série Call Of Duty. Teraz s názvom **Call Of Duty: Ghosts**. Ak čakáte niečo nové a lepšie, tak vás asi hneď na začiatku sklamem. Hra má nový asi len názov hry, ktorý už nie je Modern Warfare, ale už spomínané Ghosts. Hra vám pridá staronové herné módy, a to príbeh, mód Extincion, v ktorom už nebudete zabíjať hordu zombíkov, ale inváziu

mimozemšťanov. Samozrejme, hra ponúka aj multiplayer, ktorý je vlastne pár rokov o tom istom, podobne ako celé Call Of Duty.

V hre Call Of Duty: Ghosts hráte za amerického vojaka, sprevádzaného jeho bratom a otcom. Príbeh je jednoduchý, ale zaujímavý. Americká federácia zaútočila na Spojené štáty americké pomocou satelitu vo vesmíre, ktorý zničil veľkomestá, a tým sa začína samotná vojna o prežitie Spojených štátov. A tu nastupuje špeciálna jednotka Ghost, ktorá ako jediná má šancu krajinu zachrániť pred nebezpečným útokom federácie.

Ako je to už zvykom, tak kampan je znova krátka. Tá vám zaberie asi 4 hodiny plnej akcie a snaženia sa o prežitie. Hra vás zavedie do viacerých lokalít, ako je vesmír, tankové boje, ale aj podmorský svet. Niekoľko lokalít vás nadchne a prekvapí, ale na druhej strane, popravde povedané, sú niektoré lokality katastrofálne, a to doslova. Celý čas budete prechádzať hordami nepriateľov, ale občas si zastrielate z tanku, vrtuľníku a raz si aj zaplávate.

V kampani si znova vyskúšate quick-time elementy pri otváraní dvier a občasné strieľanie z guľometu. Jednou z mála novinek je pes menom Riley,

ktorý má niečo do seba. Idea to bola veľmi dobrá, ale zahráte si za neho len párkrát a jeho samotné ovládanie nie je bohviečo. Ovláda sa ako autíčko na diaľkové ovládanie, ktoré do úlohy najlepšieho priateľa človeka až tak dobre nezapadlo. Veľká škoda.

Kampaň nie je kvalitná ako séria Modern Warfare alebo predchádzajúce diely a berie na seba podobu z iných hier ako Battlefield 4, alebo predchádzajúca časť Call Of Duty, a to Black Ops 2.

Čo sa týka grafickej stránky hry, tak o tom by sa dalo veľa diskutovať. Hra beží už niekoľko rokov na tom istom engine a je cítiť, že Call Of Duty by malo prejsť určitými zmenami. A to hlavne po grafickej stránke. Ghosts vyzerá, akoby to vyšlo pred 5 - 6 rokmi a nie v súčasnosti. A je jedno, či hru hráte na PC, Xboxe alebo PS3. Na druhej strane, hra má celkom slušnú zvukovú stránku a to najviac asi pri veľkých akciách a prestrelkách. Hudba hrá hlasno a vážne, ale akonáhle akcia stíchne, tak s ňou aj celá zvuková stránka, ktorá si potom nezaslúži ani vyššie hodnotenie ako priemer.

Módy Extinction

Hra ponúka herný mód Extinction, ktorý zmenil chodiace mŕtvoly na mimozemšťanov, ktorí sa na Zem dostali po páde zo stanice Odin. (Odin je vesmírna stanica). Práve mimozemšťania urobili asi najväčšie

haló v zmene módu. Tu pri nás na Zemi si mimozemšťania snažia stavať hniezda a našou úlohou je zničiť ich hniezda a zabiť mimozemšťanov. Za každé zabitie dostanete peniaze, za ktoré si môžete zbrane kupovať, vylepšovať si ich či dokupovať si náboje. Celkový dojem z módu Exticiton je celkom pozitívny, avšak je to len ako bonus k príbehu, ktorý vám predĺži hranie mimo multiplayeru.

Celkový dojem z Ghostu nie je najlepší, ale ak si chcete len tak zastrieľať a zabíjať amerických vojakov spolu s mimozemšťanmi, zahrať si rýchly, ale zábavný multiplayer, tak si Ghosts určite nenechajte ujsť. Hra vizuálne vyzerá staro a pár rokov pozadu, ale to vám nahradí tvrdá akcia, zábavný Exticition mód a príjemná kampaň bez vážneho príbehu.

Hodnotenie

Plusy

- široká škála zbraní
- neustála akcia
- Extinction mód

Mínusy

- vizuálne spracovanie
- starý 10-ročný Quake engine
- ovládanie vozidiel
- krátka kampaň
- obrovské požiadavky pre PC

5.5/10 Priemer

Juraj

ŠPORT

Prinášame vám prehľad športových výsledkov reprezentantov našej školy v prvom polroku 2013 / 14:

CEZPOĽNÝ BEH - okresné kolo

Stredné školy:

Dievčatá: **1. miesto**

Chlapci: **2. miesto**

STOLNÝ TENIS – okresné kolo

Starší žiaci: družstvo v zložení **Kuna, Mozolák a Hornák – 1. miesto**

Stredné školy: družstvo v zložení **Sasák, Blažek a Lišaník – 2. miesto**

STOLNÝ TENIS – krajské kolo

Starší žiaci: **3. miesto**

Študenti – stredné školy: **3. miesto**

MARATÓN AEROBIC – obvodové kolo

1. – 5. miesto: Bednáriková, Baranovičová, Koláriková, Novomestská, Brodňanová

Ďalšie postupujúce: Allinová, Molčanová, Dugová, Večeřová (náhradníčky Držková, Šimová M.)

Krajské kolo: Baranovičová, Koláriková, Novomestská, Molčanová, Večeřová, Držková D. (účast)

FLORBAL – okresné kolo

Stredné školy – chlapci: **1. miesto: Durec M., Durec J., Kňazský, Blažek, Viskup, Bouma, Kulifay, Horinka, Jagoš, Hornák**

Stredné školy – dievčatá: **1. miesto: Dugová A., Dugová V., Molčanová, Holičová C., Bzdúšková, Kubovčiaková, Boledovičová, Nôžková, Jastrábová**

SILNÁ RUKA STREDOŠKOLÁKOV“ – Majstrovstvá Slovenska v pretláčaní rukou

Z 9 súťažiacich v najťažšej kategórii (nad 80 kg) obsadil **Tadeáš Magula 3. miesto!**

VIANOČNÝ FLORBALOVÝ TURNAJ v rámci Gymnázia Myjava:

Veľké gymnázium:

Chlapci: **1.miesto - októva**

2.miesto - sexta

3.miesto - kvarta

4.miesto - 4.A

Dievčatá: **1.miesto - sexta**

2.miesto - októva

3.miesto - 3.A

4.miesto - 2.B

Najlepší jednotlivci:

Chlapci:

Najlepší hráč: **Ondrej Škopek**

Najlepší strelec: **Jozef Lišaník**

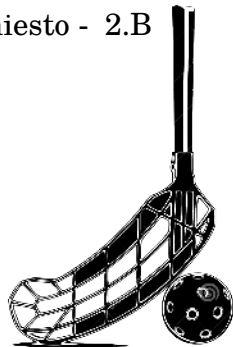
Najlepší brankár: **Ladislav Kuna**

Dievčatá:

Najlepšia hráčka: **Veronika Molčanová**

Najlepšia strelkyňa: **Andrea Dugová**

Najlepšia brankárka: **Paulína Koporcová**

Malé gymnázium:

Chlapci: **1.miesto - príma**

2.miesto - sekunda

Dievčatá: **1.miesto - sekunda**

2.miesto - príma

BASKETBAL – regionálne kolo

Stredné školy – dievčatá: **1. miesto** a postup na **krajské kolo**, kde taktiež obsadili **1. miesto** a postúpili do celoslovenského finále.

POLROČNÝ VOLEJBALOVÝ TURNAJ (zmiešané družstvá v rámci našej školy):

1. miesto - kvarta

2. miesto - 3. A

3. miesto - 4. A

4. miesto - októva

Podľa materiálov predmetovej komisie telesnej výchovy spracoval TEENS.

TOTO STE URČITE EŠTE NEPOČULI!!!

Výstavba budovy Pentagonu začala presne 11. septembra 1941.

Krstné meno Leonardo dala matka slávnemu hercovi diCapriovi na podnet jeho prvého kopnutia v brušku. Stalo sa tak počas toho, ako sa dívala na portrét da Vinciho v galérii vo Florencii (Taliansko).

25 percent Dánska je zásobovaného energiou vyrobenou z vetra.

Nicolas Cage musel brať lekárske schválenie na kokain pre čo najlepšie stvárnenie postavy vo filme Bad Lieutenant.

Pondelok je deň, kedy najčastejšie vznikajú srdcové infarkty. Desaťročný výskum švédskych odborníkov vydal túto správu. Pripisujú to prehnanej zábave s alkoholom cez víkend a následnému stresu z povinností v pondelok.

Cheopsova pyramída je situovaná presne v tretine medzi rovníkom a severným pólom.

Pyramída má uhol steny $51^{\circ}51'$.

Objem Veľkej pyramídy je asi 2 525 000 kubických metrov.

Na jej stavbu sa spotrebovalo asi 2 250 000 kamenných

kvádrov s priemerným objemom vyše 1 meter kubický

a s priemernou hmotnosťou 2,5 tony.

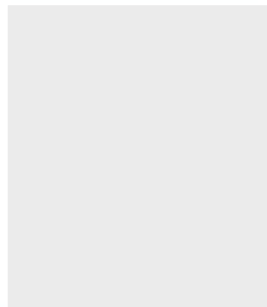
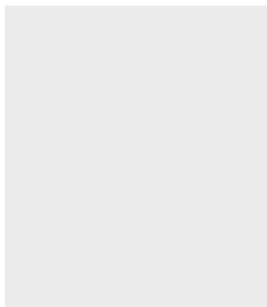
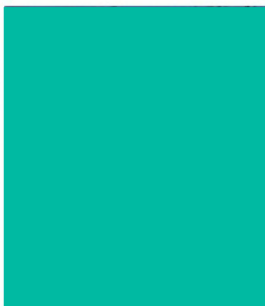
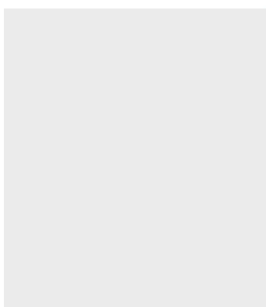
Pamäť sa skladá z troch štádií: kódovanie, uchovávanie a vybavovanie. Zaujímavosťou je, že pokiaľ sa snažíte naučiť zoznam slov naspamäť pod vplyvom napríklad marihuany, vybavíte si väčší počet slov, keď budete opäť ovplyvnení touto látkou, ako keď ňou ovplyvnení nebudete. Ale ľudia, ktorí sa učia rovnaký zoznam slov bez tejto látky, si väčší počet slov vybavujú len v rovnakom stave, ako sa ich učili. Pamäť je teda závislá aj na vnútornom stave, pretože pamäť je pri učení čiastočne závislá na prevládajúcom vnútornom stave. Dá sa z toho usúdiť, že pokiaľ sa učíme v strese, na skúške nám odpoveď pôjde lepšie, pretože je to totožné so stavom, keď sme sa učili...

Po sýtom jedle sa otupuje sluch. Hudobní virtuózi oddávna poznajú tento fakt, preto pred svojím výkonom držia krátkodobý pôst.

Rožky začal vyrábať jeden viedenský pekár na počesť víťazstva nad Osmanskou ríšou v roku 1683, keď Turci obliehali Viedeň a ich útok bol odrazený. Začal vyrábať pečivo v tvare polmesiaca, čo je symbol islamu...

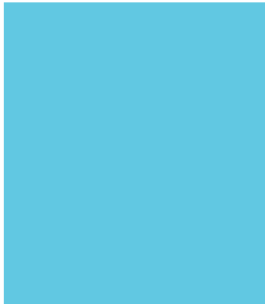

Kniha Alica v krajine zázrakov bola v Číne zakázaná na podnet čínskej vlády, pretože schopnosť zvierat rozprávať je podľa nich urážkou ľudí.

gymy GYMNÁZIUM
MYJAVA

www.casopisteens.webnode.sk

**ADRESA
REDAKCIE**
Gymnázium Myjava
Jablonská 5
907 01 Myjava

ŠÉFREDAKTOR: Lucia Čierna

Redakčná rada:

Juraj Juráš, Matej Pribiš, Matej Rajchl, Ľuboš Rybníkar,
Kristína Talábová

Fotograf: Róbert Fritz

Jazyková úprava: Mgr. Ľuboš Barbirík

Grafika: Jaroslava Petrášová

Tlač: Gymnázium Myjava